

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occupaciones Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXIV. Obedientia morientium occupatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

respondit: *Offero Deo meo exiguos istos quos nunc patior dolores.*

12 *Cesar Boscus* emenso nuper Philo- 1618.
phiæ cursu Taurini moriens, Sacramentis
perceptis Rectorem Collegij flagranter tene-
rèq; rogavit, vt sibi liceret animam Deo red-
dere humi in storea abiectum, cilicio vesti-
tum, & manu alterà Crucifixo, alterà flagello,
seu disciplinà, instructum. Sic voluit adire su-
premum tribunal Iudicis humiles exaltantis.
Aeternitas! Humilitas! Humilitas!

C A P V T X X I V.

Obedientia morientiam occupatio pretiosa.

1 **P** *Leoni Lilio* quanto in morte sola-
tio fuerit obedientia, velut lectu-
lus quietis vltimæ, commemorat Hist. Soc. P. 2. l. 6.
Sibi certè in extremo iam constituto, aiebat n. 16.
ad Socios, illud esse iucundissimæ voluptati, Obediens
quòd obediuisset, neq; vnquam à sententia, loquetur
obedientiæ discessisset. Ita & illis momen- victorias.
tum vitæ vltimum spei fore potiùs, quàm
timori. Vltima illi vitæ semihora supererat,
cùm excusso quem adductum tenebat pede;
Faceffe, inquit, istinc bellua. Quid autè pelle-
ret interrogatus, dæmonem fuisse respondit.
Interroganti, num timeret, respondit, se non.
timere, eò quòd *Christus cor suum inhabitaret.* Cor ægri
Iesus inha-
bitet.

202 *Petrus Colet* Coadiutor morti proximus candidè dixit; vnum adhuc sibi quiddam in animo esse reliquum, quod Confessario Crucifixus non aperire timeret. Se nimirum ante annos aliquot sextà quadam ferià Christi Crucifixi præsentis aspectu fruitum, dignatione optimi *Iesu* pendentis è Cruce, sibiq; blandè dicentis, fore vt post certos annos æternà immortalium beatitate frueretur. Videbatur Petro tempus necdum elapsum, atq; adeò timebat (semper tamen diuino nutui ad omne quod vellet animo promptus) vt ne omne id, quod adhuc supererat, temporis sibi seruetur in purgatorio exigendum, ad eluendas noxarum pœnas. Ingenuà simplicitate, quamuis non sinè vetustatis exemplo, Rectorem obsecrauit, vt iuberetur mori; desiderare se Christi exemplo ex obedientià mori. Iubere licèt detrectarit P. Rector, ingenio tamen extemporali, ac planè in arenà sumpto consilio Petrum solatus, ostendit, quomodo ex obedientia mori posset, si nempe moreretur animo exaggerato, planè ac sanctè, obediendi decreto illi optimi *Dei*, quo statutum est omnibus hominibus semel mori. Acquieuit, & obediens mortuus est.

22. Martij
1628.
æt. 69.

3 Liceat non à moribundis tantum, verum & à mortuo pretium obedientiæ, fidelis ad vsq; tumulum virtutis, discere. Est in annuis Antuerpiensis Domus Professæ mors. P. Ioan-

21. Dec
1624.

nis'Isenbranti. Hic pridie morbi vltimi ad ægros euocatus, pro more, ibat libenter. Et Socio; Ego, inquit, hac nocte benè vigil tantum lumen in cubiculo meo vidi, vt diem illuxisse arbitrarer. quid hoc lumen portendete voluerit, ignoro. Ego fanè in manu *Dei* sum. Breuì morbo ab ægris hausto è vità sublatus, cùm in Sarcophago septem iam vel octo à morte horis iaceret cadauer, & idem eius Socius illac fortè transfret, auditæ sunt clarè ac distinctè tanquam viuentis Patris Ioannis voces in hoc verbum tertio repetitæ: *Libenter! libenter! libenter!* quibus ille verbis, velut antiphonà solemni, singulis Superiorum imperijs respondere solebat, quidquid agere iuberetur, dicens, agensq; *libenter*. Ita hæc & ex viui, & ex mortui P. Ioannis ore audiuit idem frater. P. Francisco Bray etiam visus paulò post augustiore quadam formà, & veste immortaliter splendidà gloriosus, eundem obedientiæ breuì mortis admonuit: cui etiam euentus respondit. Felix obedientia, quam etiam post mortem ita coronat obedientium amantissimus *Deus!*

4 *Sulpitio* Clerico ægro Parisijs Nouitio innocentie simplicitate insigni, opificio futuri Oliuerius Manarçus hilaritatis causà dicebat se verò illi moriendi potestatem negaturum, nisi duos à *Deo* sui loco futores pro Collegio impetraret, idq; se à *Deo* petere ex obedientia

Dictis, & factis libenter obedire

Hist. Soc.
1567. nu.
165.

profiteretur. Ad hæc æger suaviter renidens, facturum se id quod iuberetur promisit candidè: et altero die decessit. Tertio post eius decessum die, duo sutores artis periti in Societatem admitti ardentè expetière, et admissi sunt, Sulpitij obedientiæ, et candoris fructus.

7. Dec,
1621.

5 *Ignatius de Rassinghem* Tornaci supremum vitæ diem absoluit, ex illustrissima Rassinghemiorum Comitum familia, 19. vltimis vitæ annis Coadiutor. Nam, tametsi latinæ linguæ non ignarus, elegit abiectus esse in Domo Dei, ad omnia semper infima munia, obedienter ac libenter abiectus, à quibus ægerrimè auellebatur, etiam cum à Tornacensium Antistite, germano suo, alijsq; primæ notæ viris, visceretur. Sed obedientia, illi omnium instar erat. Nam et per omnem vitam nihil quod maius momentum haberet aggrediebatur, nisi à Superiore obtentà, quam positus humi genibus petebat, et accipiebat, benedictione: et moriturus, paucis ante supremam horis, eandem pro felici exitu Benedictionem, atq; vt sic dicam, obedienter moriendi facultatem supplex petiuit: eaq; obtentà, obedientem animam dedit.

Benedictio
pro felici
morte per
sua.

P. 3. l. 5.
n. 227.

6 *Franciscus Andrada* paulò post exactum religiosum tirocinium cælesti Collegio adscriptus ijs virtutibus excelluit, quæ in hist. Soc. percensentur. Potissimùm tamen in obe-

obedientia complexu vitam exuit. hoc illi in mortis mœrore gaudij argumentum, quòd in obedientia moreretur. Rogatus, quid sibi à Deo impetrari à fratrum coronà percuperet; vt, inquit, eius de me voluntas vndecunq; fiat. Quoties petebatur; ecquid vellet; non aliud reponebat; quàm *quod obedientia placuisset*. Interroganti; quid sentiret sibi summo esse solatio in eo articulo? dixit: *Obedientia*. In qua vellet virtute vel maximè studium posuisse; adiecit: *In obedientia*. Iam vnctus ad agonem, et iussus fratri cuidam explicare in quo illum cuperet esse eximium: *In obedientia*, inquit.

Obedientia solatium morientis

7 Aiunt etiam, et authores refert P. Andreas de Cacorla, quendam in Societate seu morientem, seu iam opinione aliorum mortuum, repente exclamasse, dixisseq; se à Beatissima Virgine contra dæmones dirè furentes defensum, cùm illa diceret: *Sinite illum, sinite. Est enim è Societate Filij mei; & benè exercuit obedientiam*.

In M. ss. ad P. Afsit. Hisp. missis.

B. V. obedientem defendit in morte.

8 Ioannes Antonius Apulus Nouitius, rogatus, quando vitam finire vellet, respondit; cùm primùm venia data fuerit, finiturum. Nimirùm sicut è domo foras prodire, nisi Superiore annuente, non licet; ita hinc egredi, noluit, nisi annuente illo, in quo *Deum* vitæ ac mortis arbitrum reuerbatur. Et P. Cornelio Vishauæo Tyronum Magistro, quan-

quando mori vellet quærenti, dixit: Cùm tu, Pater, veniam dederis. Veniam se illi dare ait Pater, primà vel alterà diei horà moriendi. Trucem dæmonum aspectum se perimescere dicente Ioanne; Nihil est, inquit, Pater, ego illum abs te arcebo; ego, Deo adiuuante fugabo. Et verò manè ad agrum reuersus, illum pugnis compressis cum dæmone seu luctantem, seu illi acriter minantem reperit. Cohorruit primùm, maximè cum vagatione horridà igneum nescio quid ibi circumcursare aduertit. Tum Cornelius à pauore in preces versus, illum inde ritu Ecclesiæ, ac verbis exegit. & Ioannes obediens victoriam retulit, atq; alterà diei horà fessum ab eà victorià spiritum triumphis æternis coronandum transmisit.

9 *P. Petrus Faber*, Romam tum cùm & ipse nuper à febribus æstuasset, & cælum caniculæ caloribus arderet, venit tamen; quia Ignatio persuaserant nonnulli, periculo id vacare. Hic paucos post dies diem vltimum clausit, quanto sanctæ obedientiæ merito, ex Orlandino sic accipe: Scripsit Gandià ad S. P. Ignatium Quietus, personam apprimè sanctam, & Dei Spiritu mirè præditam, Fabri post obitum confirmasse, indicatam sibi fuisse diuinitus admirabilem eius, qualis Sanctorum est, gloriam, ipsumq; conspectum multà luce fulgentem Patrem; ex quo multa & præclara

7. Aug.
1551.

Orland.
lib. 11. n. 19.

1. Aug. an-
no 1546.
n. 86. & vi.
re lib. 2.
c. 28.

clara audierit de Christi Domini obedientiâ, deq; gaudio, quo ipse quoq; propter appetitam mortem obedientiæ nomine in Beatis illis sedibus fruere, cum sanè donum illud obitæ ita mortis obedientiæ causâ magnificaret.

10 In Pultouienſi Collegio moriens 1606.
 P. Ioannes Gerardinus Belga; qui vult, ait, esse lætus in agone, sit *obediens* Superioribus, & resignatus ad omnia officia. Animæ suæ ita locutum ferunt: O anima mea, iam hîc malè tractaris, iam pelleris! en domicilium tuum iam quassatur, bases nutant, & vacillant, fundamenta diruuntur, quid igitur moraris? exi læta, exi ocyus, instar columbæ missæ ex arca; reditura postmodum cum vi-
 renti ramo oliuæ. Non timeo mori habens à Christo Syngrapham ad cælum, duplici eius sigillo munitam. Amen, amen dico vobis, qui reliquerit domum, patrem, matrem, &c. vitam æternam possidebit. Ad Beatissimam verò Virginem ita suspiravit: O Maria, certò
 tribularer nimium, si nescirem tuum patrocini-
 um!

Fiducia in Christo.

In B. V.

Quaeso, pia Mater, clemens Patrona, dulcis Virgo, in hora mortis tuo presidio ful-
ciar, tuo munimine protegar.

Tu quasi terebinthus exten-
de ramos; & me las-
sum refocil-

CAP.